

Euroopan tyhmin kansako

Demokratia on osoittautunut toistaiseksi kokeilluista menetelmistä parhaaksi tavaksi hallita valtioliittoja, valtioita, kansoja ja muita julkisia ryhmittymiä. Vaikka demokratiallakin on nurjat puolensa, muut mallit ovat huonompia. Ne ovat ajautuneet umpikujaan. Kokeiluissa on tuhottu miljoonittain ihmisiä, yleensä kansan tai yhteisön parhaasta päästä.

Kreikassa demokratialla on pitkät juuret. Siitä huolimatta maan lähihistoria on ollut kovaa ja kurjaa, eikä ihan kaikesta voida syyttää kreikkalaisia. Toimittaja ja Kreikan ystävä Ilkka Malmberg käsitteli viimeisimmässä Hesarin kuukausiliitteessä ansiokkaasti maan lähimenneisyyttä. Juttu kannattaa lukea.

Kreikka on kärhämöinyt jatkuvasti jollakin tavalla Turkin kanssa. Viimeisimmän, 1920-luvun alussa käydyn sodan jälkeen miljoonia kreikkalaisia siirrettiin Turkin puolelta Kreikkaan ilman, että heille oli järjestetty kunnollisia elinoloja. Toisen maailmansodan melskeissä natsit raikasivat maata. Sodan jälkeen Kreikassa vallitsi sisällissodan kaltainen tila oikeistolaisten ja kommunistien kesken.

Sitten valtaan nousivat sotilaat. Tunsin 60-luvun lopulla erään samaa alaa opiskelevan sikäläisen jepen, koska olimme harjoittelemassa samassa firmassa. Hän ihaili ja tuki varauksetta sotilasjunttaa. Me jotka kuuntelimme Mikis Theodorakisin lauluja, emme voineet mitenkään käsittää sitä.

Sotilashallituksen kaaduttua Kreikassa on harrastettu demokratiaa vaihtelevalla menestyksellä. Maata on hallinnut vuoronperää jompikumpi kahdesta valtapuolueesta. Toinen on aina oppositiosta luvannut jollekin suurelle ryhmälle, esimerkiksi telakkatyöläisille alempaa eläkeikää, jos äänestävät heitä. Tai vaikka virkamiehille erityistä korvausta tietokoneen käytöstä, jos tukevat.

Ja kansalaiset ovat uskoneet, äänestäneet ja saaneet kansantaloudellisesti kestävämpiä etuja. Eikö tällaista kansaa voi jo nimittää tyhmäksi?

Kreikan vaalijärjestelmä on kummallinen. Parlamentissa istuu 300 edustajaa. Vaalien voittajalle annetaan vaalituloksen päälle 50 lisäpaikkaa. Siis tavallaan valitaan vain 250 edustajaa. Lisäksi sovelletaan 3 prosentin äänikynnystä.

Tiedämme nyt, että Kreikka hyväksyttiin euroalueeseen vääristelyjen taloustietojen perusteella. Huvittavaa koko hommassa on, että tuolloin pari tunnettua kreikkalaispolitiikkaa yritti estää Suomen liittymisen euroon heikon taloustilanteemme takia.

Euroaikana taloudeltaan Suomea pienempi Kreikka on onnistunut kasvattamaan velkansa 300 miljardiin euroon. Rahoilla on hankittu armeijalle parasta, mitä maailmalta saa. Järjestettiin näyttävät olympialaiset, joiden suorituspaikat mätänevät nyt hyvää vauhtia käyttämättöminä.

Palloilin aikanaan Pireuksen huvivenesatamassa pällistelemässä toinen toistaan prameampia paatteja. Monte Carlon veneet jäivät toiseksi. Tilastojen mukaan edes koko Kreikasta ei löydy tarpeeksi montaa riittävän varakasta omistamaan Pireuksen jahdit. Että se siitä valtion kyvystä kerätä verot.

Taas on Kreikkaan ilmaantunut uusi puolue, joka lupasi suuria. Syriza liputti neljän kohdan ohjelmallaan, jolla maan talous luvattiin pistää kuntoon ja saada kansalaiset taas onnelliseksi. Ja taas kansa uskoi.

Yksi vaalilupauksista on Kreikan itsensä malleen ottaman jättivelan järjestäminen uudelleen. Millä perusteilla ja keiden kustannuksella?

pajen